

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **LOGISTIK CZ – služby, s. r. o, IČ 28878531**
sídlem Zelená pruh 1091/111, 140 00 Praha 4
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Pod Kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy, odbor agend řídičů**
sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2021 č. j. 4783/2020-160-SPR/5

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 29. 6. 2020 č. j. MHMP 1001789/2020/Kor.
2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

„zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu byla žalobci podle ust. § 41 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a ust. § 125f odst. 4 za použití ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.

3. Žalobce v žalobě namítal, že došlo k porušení jeho práva na seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, neboť byl po podání odvolání vyzooměn správním orgánem prvního stupně o tom, že má právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Vzhledem k již podanému odvolání nebylo na správním orgánu, aby cokoli činil, žalobce si tak nebyl jist, zda se nejedná o úřední omyl nebo proč byl správním orgánem prvního stupně vyzván k seznámení s podklady. Měl tak za to, že nebyl vyzooměn o tom, že správní orgán prvního stupně založil do spisového materiálu nové podklady, se kterými nebyl seznámen. Dále žalobce namítal porušení zásady absorpce a měl také za to, že se žalovaný s jeho námitkou ohledně absorpční zásady vypořádal nepřezkoumatelným způsobem. V závěru žaloby také namítal, že nebyla uveřejněna informace o umístění automatického prostředku pořizujícího záznam tak, jak jí ukládá ust. § 24b odst. 2 zákona č. 533/1991 Sb., o obecní policii.
4. Poslední námitkou žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů svých i osobních údajů právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě reagoval na veškeré žalobní námítky a konkrétně k nim odkazoval na příslušnou judikaturu Nejvyššího správního soudu či soudu městského. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
7. Při jednání konaném před zdejší soudem dne 23. 5. 2023 žalovaný setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, zástupce žalobce ani žalobce se bez omluvy nedostavili k nařízenému jednání. Soud z vlastní iniciativy provedl dokazování výtiskem informace o umístění automatického technického systému na území hlavního města Prahy, která je veřejně dostupná mimo jiné na stránkách Městské policie hl. m. Prahy <https://mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49>.
8. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: výstup z rychloměru ze dne 30. 4. 2020, ověřovací list rychloměru č. 8012-OL-70356-19, výtisk článku „Vypátrali jsme všechna místa, kde se v Praze vyplatí sundat nohu z plynu. Měří tam totiž kamery.“, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 1001789/2020/Kor ze dne 29. 6. 2020, odvolání žalobce ze dne 23. 7. 2020 včetně doplnění ze dne 11. 8. 2020, vyzoomění č. j. MHMP 1366597/2020/Kor ze dne 7. 9. 2020, dotaz žalobce ze dne 10. 9. 2020, žalobou napadené rozhodnutí č. j. 4783/2020-160-SPR/5 ze dne 26. 5. 2021.
9. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce se dopustil přestupků, neboť:
  - a) jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby dne 30. 9. 2019 v 21:57 hodin v Praze 7, Bubenečském tunelu (tunelový komplex Blanka), úseku pro směr jízdy Strahov při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. V daném případě byla s vozidlem registrační značky xxx při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost. Dosud nezjištěný řidič dne 30. 9. 2019 v 21:57 hodin v Praze 7, Bubenečském tunelu (tunelový komplex Blanka), úseku pro směr jízdy Strahov – (úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší

dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 70), se neřídil tímto dopravním značením, když jel s mot. vozidlem tov. zn. Škoda, registrační značky xxx rychlostí 91 km/h, čímž překročil nejvýše zde dovolenou rychlost o 21 km/h. V tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 94 km/h, která byla snížena o -3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení.

- b) neboť jako provozovatel vozidla v rozporu s ust. § 10 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby dne 23. 11. 2019 v 10:03 hodin v Praze 6, Brusnickém tunelu (tunelový komplex Blanka), úseku pro směr jízdy Strahov při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. V daném případě byla s vozidlem registrační značky xxx při řízení překročena nejvyšší dovolená rychlost. Dosud nezjištěný řidič dne 23. 11. 2019 v 10:03 hodin v Praze 6, Brusnickém tunelu (tunelový komplex Blanka), úseku pro směr jízdy Strahov – (úseku označeném svislou dopravní značkou „č. B 20a Nejvyšší dovolená rychlost“ – v daném případě byla nejvyšší dovolená rychlost v kilometrech za hodinu na značce vyjádřena číslem 70), se neřídil tímto dopravním značením, když jel s mot. vozidlem tov. zn. Škoda, registrační značky xxx rychlostí 90 km/h, čímž překročil nejvýše zde dovolenou rychlost o 20 km/h. V tomto případě byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 93 km/h, která byla snížena o -3 km/h, a to s ohledem na možnou odchylku měřicího zařízení

Výše popsáním jednáním se tak žalobce jako provozovatel vozidla dopustil přestupků podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., porušením ust. § 10 odst. 3 uvedeného zákona, za což mu, ve smyslu ust. § 41 zákona č. 250/2016 Sb., a ust. § 125f odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., za použití ust. § 125c odst. 5 písm. f) téhož zákona, byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč, a dále povinnost podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám, uhradit Magistrátu hl. m. Prahy náhradu nákladů řízení, stanovenou v paušální částce 1 000 Kč (slovy jeden tisíc korun českých).

10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:

11. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
12. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu *provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
13. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu *Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10 000 Kč.*
14. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 2 500 do 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) a podle odstavce 4.*
15. Žalobce předně namítal, že bylo porušeno jeho právo na seznámení se s podklady dle ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též „správní řád“). S danou žalobní námitkou nemůže zdejší soud souhlasit, neboť žalobci bylo dne 7. 9. 2020 zasláno vyrozumění, že má možnost vyjádřit se před postoupením spisové dokumentace odvolacímu správnímu orgánu k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 10. 9. 2020 zaslal žalobce správnímu orgánu prvního stupně dotaz, zda

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

byly do spisové dokumentace založeny nové podklady a případně požádal o jejich zaslání do datové schránky. Na uvedený dotaz žalobce správní orgán prvního stupně nereagoval a dne 8. 10. 2020 provedl v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupce jednání, při kterém provedl seznámení s doplněnou spisovou dokumentací. Podle zdejšího soudu je takový postup v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu, protože žalobci nebyla upřena možnost před vydáním rozhodnutí ve věci se vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Postup správního orgánu prvního stupně, který nikterak nereagoval na dotaz žalobce, je sice krajně nevhodný, ale nelze jej považovat za nezákonný a určitě nemohl mít vliv na rozhodnutí ve věci samé. Ze správního spisu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně do spisového materiálu doplnil pouze informaci o tom, jaká nejvyšší dovolená rychlost byla nastavena na proměnlivém značení v Bubenečském a Brusnickém tunelu. Tato informace byla již žalobci známa z výstupu z rychloměru a správní orgán tak pouze obstaral, doplňují doklad, nejednalo se tedy o novou informaci, na kterou by musel žalobce reagovat. Postup správních orgánů tedy zdejší soud shledal správným, neboť žalobci bylo umožněno se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí, avšak žalobce svého práva nevyužil, když se k seznámení s podklady nedostavil.

16. Žalobce také namítal, že došlo k porušení absorpční zásady při ukládání sankce. Samotné porušení nevedení společného řízení nelze považovat za vadu řízení, která by mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu, jelikož vedení společného řízení je pouhou procesní cestou k uplatnění zásady absorpce pro účely trestání sbíhajících se přestupků. V pořadí prvním rozhodnutím o jednom z více sbíhajících se přestupků nemůže být tato zásada porušena, „*proto nevedení společného řízení (jež by umožnilo princip absorpce naplnit) nemůže být vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí. Je třeba bezpodmínečně trvat na aplikaci zásady absorpce, nikoli na vedení společného řízení, přičemž i bez vedení společného řízení lze naplnění zásady absorpce docílit. Až v pořadí druhým (popř. dalším) správním rozhodnutím o jiném z více sbíhajících se správních deliktů by správní orgán mohl absorpční zásadu porušit, a to tehdy, nepřiblížil-li by k sankcím uloženým dříve za sbíhající se správní delikty*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2019 č. j. 9 As 164/2018 - 36, č. 3963/2020 Sb.). V daném případě nebylo možné vést o případech společné řízení, neboť tyto případy se nacházely v takových fázích řízení, ve kterých o nich nebylo možné vést společné řízení.

17. Ze správního spisu je zřejmé, že v případě žalobce byla vedena řízení:

- a) o přestupku provozovatele vozidla ze dne 12. 9. 2019 sp. zn. S-MHMP 1955503/2019/Dol, kdy k zahájení řízení správním orgánem prvního stupně došlo 1. 6. 2020, přičemž rozhodnutí ve věci bylo vydáno dne 30. 9. 2020, č. j. MHMP 1460921/2020/Dol, kdy byla tímto rozhodnutím žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč
- b) o přestupku provozovatele vozidla ze dne 30. 9. 2019 sp. zn. S-MHMP 2113745/2019/Kor, kdy k zahájení řízení správním orgánem prvního stupně došlo dne 14. 1. 2020, rozhodnutí ve společném řízení vydáno dne 29. 6. 2020, č. j. MHMP 1001780/2020/Kor, kdy byla tímto rozhodnutím žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. (předmět tohoto řízení)
- c) o přestupku provozovatele vozidla ze dne 23. 11. 2019 sp. zn. S-MHMP 2506100/2019/Kor, kdy k zahájení řízení správním orgánem prvního stupně došlo dne 27. 4. 2020, následně dne 18. 5. 2020 usnesením sloučeno ve společné řízení pod spis. zn. S-MHMP 2113745/2019/Kor, rozhodnutí ve společném řízení vydáno dne 29. 6. 2020, č. j. MHMP 1001780/2020/Kor, kdy byla tímto rozhodnutím žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. (předmět tohoto řízení)
- d) o přestupku provozovatele vozidla ze dne 22. 12. 2019 sp. zn. S-MHMP 114837/2020/Ant, kdy k zahájení řízení správním orgánem prvního stupně došlo 27. 7. 2020, přičemž rozhodnutí ve věci bylo vydáno dne 1. 9. 2020, č. j. MHMP 1310474/2020/Ant, kdy byla tímto rozhodnutím žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč.

18. Z výše uvedeného je pak patrné, že by pravděpodobně bylo možné vést společné řízení s přestupkem vedeným pod sp. zn. 1955503/2019/Dol, jak uvedl žalovaný v žalobou napadeném

rozhodnutí, avšak z výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že je třeba bezpodmínečně trvat na aplikaci zásady absorpce, nikoli na vedení společného řízení.

19. Dle názoru zdejšího soudu je z žalobou napadeného rozhodnutí zřejmé, že k porušení zásady absorpce nedošlo. Zdejší soud poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2018, č. j. 1 As 278/2018-87, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: „*Jak již soud připomněl výše, úprava společného řízení o správním deliktu je neúplná, zejména neumožňuje obdobně jako je tomu v trestním řízení při nevedení společného řízení o všech sbíhajících deliktech, zrušit předcházející rozhodnutí ve věci a uložit souhrnný trest. Pro použití pravidel pro ukládání souhrnného trestu uvedených v § 43 odst. 2 trestního zákoníku chybí v oblasti správního trestání dostatečný právní základ, a nelze je použít ani analogicky. Současně zákon o silničním provozu v § 125c odst. 9 zapovídá možnost upustit u nyní projednávaných správních deliktů od uložení sankce. Zákon správním orgánům nedává ani zmocnění k uložení sankce pod zákonem stanovenou sazbou. I přes konstatovanou pochybení správního orgánu by tedy po zrušení rozhodnutí neměl žalovaný jinou možnost, než rozhodnout stejně jak to již učinil, tedy uložit nejnižší možnou pokutu, neboť neexistuje žádná jiná zákonná možnost, jak bylo možno při ukládání sankce v tomto řízení absorpční zásadu zohlednit. I přesto, že to správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí výslovně neuvedly, má soud za to, že s ohledem na výši uložené sankce byla absorpční zásada dostatečně reflektována, neboť stěžovateli nemohla být v nynějším řízení uložena nižší pokuta.*“ V případě všech tří řízení byla pokuta uložena ve výši 2 500 Kč, tedy na samé spodní hranici zákonem stanovené sazby, což je zdejšímu soudu známo z jeho úřední činnosti (konkrétně ze spisové dokumentace v této věci a ve věcech vedených zdejším soudem pod sp. zn. 1 A 42/2021 a 20 A 44/2021), je tedy zřejmé, že zásada absorpce byla uvážena.
20. I v této projednávané věci byla pokuta uložena na samé spodní hranici zákonné sazby, jak již bylo uvedeno výše, a šlo o přestupek, u nějž nebylo možné upustit od potrestání (viz ustanovení § 125c odst. 9 zákona o provozu na pozemních komunikacích). I kdyby tedy bylo napadené rozhodnutí zrušeno, nemohly by správní orgány uložit žalobci pokutu v nižší výši.
21. Absorpční zásada poté nemohla být porušena ani tím, že byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení dvakrát, když absorpční zásada upravená v ust. § 41 zákona o odpovědnosti za přestupky se týká pouze ukládání správních trestů a uložení povinnosti nahradit náklady řízení nelze považovat za správní trest. Nadto, jak již bylo uvedeno výše, ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu nepovažuje nevedení společného řízení v případě, kdy by vedeno být mělo, za takové pochybení, které by mohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí, pokud je uplatněna zásada absorpce (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2018, č. j. 1 As 278/2018-87).
22. Žalobce dále namítal, že obecní policie v rozporu s ust. § 24b zákona o obecní policii nezveřejnila informaci o zřízení těchto systémů, resp. považoval prokazování před správním orgánem v tomto směru za nedostatečné. Pokud správní orgány činí skutková zjištění z obsahu webových stránek, měl by být jejich obsah zachycený, například v listinné podobě, být provedený k důkazu a být součástí správního spisu.
23. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že seznam míst určených k měření je zveřejněn na vícero webových stránkách, např. www.dopravniinfo.cz. Tyto webové stránky správní orgán nevytiskl a neprovedl k důkazu. V projednávané věci však tato vada nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2021, č. j. 3 As 367/2019-39, podle kterého při posuzování řízení před správními orgány a s tím související kvality odůvodnění jejich rozhodnutí je třeba přihlídnout mimo jiné k procesní aktivitě samotného účastníka správního řízení, neboť i od ní se v každém individuálním případě odvíjí požadavky na dokazování, stejně jako obsah a podoba odůvodnění daných rozhodnutí. V posuzovaném případě žalobce v odvolání pouze obecně namítal, že seznam míst určených

k měření nebyl zveřejněn a veřejnost tak nebyla informována. Na tuto obecnou námitku reagoval žalovaný odkazem na výše uvedené webové stránky, kde byly uvedené informace dostupné veřejně. Soud při jednání doplnil dokazování webovými stránkami <https://mppraha.cz/doprava/ct-menu-item-49>, ve znění ke dni 1. 8. 2019. Také z těchto stránek je zřejmé, že informační povinnost o umístění automatického technického systému byla splněna (pod bodem 115 a 117) a že skutkové závěry správních orgánů jsou v tomto aspektu správné.

24. Poslední námitkou žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů svých i osobních údajů právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. K nesouhlasu žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním jejich osobních údajů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu Městský soud v Praze předně uvádí, že tato otázka nesouvisí s předmětem řízení a zdejšímu soudu nepřisluší se k ní vyjadřovat. Na okraj však Městský soud v Praze odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019 č. j. 10 As 321/2017-38, ve kterém se uvádí: „*V souladu s rozsudkem NSS ze dne 28. 11. 2018, č. 8 As 64/2018-44, dále k požadavku na anonymizaci rozhodnutí ve věci NSS odkazuje na usnesení NSS ze dne 30. 3. 2017, č. Nao 118/2017-145. Zveřejňování a anonymizace rozhodnutí tohoto soudu se řídí § 129 a násl. Směrnice č. 3/2017, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 7. 2017. Podle § 130 odst. 2 při anonymizaci nabradí kancelář v záhlaví rozhodnutí u fyzických osob jména a příjmení iniciálami; ostatní údaje týkající se těchto osob zcela smaže. V odůvodnění nabradí veškeré anonymizaci podléhající údaje u fyzických osob iniciálami, případně jinými vhodnými zkratkami, které znemožní jejich ztotožnění. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou podle NSS v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvodu, aby nebyly zveřejněny. Jak již NSS judikoval (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2012, č. 9 Ans 5/2012-29), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem není sídlo advokáta, které je již ze své povahy údajem veřejným.*“
25. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný sice byl ve věci úspěšný, žádné důvodně vynaložené náklady řízení nad rámec nákladů vynaložených z běžné úřední činnosti mu však nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z.F.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. května 2023

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně